

INFORMACJE OGÓLNE O PROGRAMIE

1)	Kierunek studiów i specjalność	dyrygentura, dyrygentura symfoniczno-operowa
2)	Poziom studiów	I stopień
3)	Profil studiów	ogólnoakademicki
4)	Forma lub formy studiów	stacjonarne
5)	Liczba semestrów	6
6)	Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
7)	Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
8)	Odniesienie do misji i strategii Uczelni oraz relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów	Absolwenci uzyskują wykształcenie na najwyższym poziomie, doświadczenie zawodowe i wszechstronną wiedzę. Uczelnia stara się kształtować charaktery i postawy twórcze w duchu patriotyzmu i poczuciu odpowiedzialności za kształt polskiej kultury narodowej, w tym za edukację artystyczną, co jest zgodne z misją Uczelni. Rozwijające się talenty studentów pozwalają na podjęcie przez nich szeroko pojętej działalności artystycznej i współuczestniczenie w kształtowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.
9)	Język, w jakim prowadzone są studia	polski
10)	Łączna liczba godzin zajęć	1860 godz.
11)	Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	180 pkt ECTS
12)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 pkt ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 pkt ECTS
13)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru (nie mniej niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS)	53 pkt ECTS
14)	Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego (w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich prowadzonych w formie studiów stacjonarnych)	60 godz.
15)	Łączna liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	156 pkt ECTS
16)	Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS przypisana do praktyk (jeżeli praktyki są przewidziane)	praktyki nie są przewidziane
17)	Warunki ukończenia studiów	Paragraf 30 Regulaminu Studiów – Uchwała Senatu 29/201/2019

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Kierunek studiów i specjalność	Dyrygentura, specjalność: dyrygentura symfoniczno-operowa	
Poziom studiów	I stopień (6 poziom)	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.) oraz charakterystyki drugiego stopnia dla poziomu 6 określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.		
Symbol kierunkowych/specjalnościowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK*
Wiedza:		
P6_DYR_W_01 (DYR_I)	zna zróżnicowany stylistycznie repertuar muzyki symfonicznej i operowej; zna elementy dzieł muzyki symfonicznej i operowej oraz rozumie ich wzajemne relacje; posiada wiedzę na temat poszczególnych epok historycznych oraz panujących w nich kierunków i stylów muzycznych, w tym muzyki polskiej; ma wiedzę z zakresu historii muzyki, a zwłaszcza z literatury symfonicznej i operowej; zna style muzyczne od renesansu po współczesność w podstawowym zakresie	P6S_WG_03_Sz
P6_DYR_W_012 (DYR_II)	posiada wiedzę dotyczącą analizy i interpretacji elementów dzieła muzycznego, analizowania zjawisk dźwiękowych, rytmicznych i emocjonalnych w dziełach muzycznych oraz ogólną wiedzę dotyczącą harmonii w dziejach muzyki, ze szczególnym uwzględnieniem harmonii dur-moll i harmonii XX wieku; zna formy i gatunki muzyczne różnych epok oraz sposoby ich analizowania, posiada podstawową wiedzę w zakresie metod analizy muzycznej uwzględniającą warsztat i zakres pojęciowy	P6S_WG_02_Sz
P6_DYR_W_03 (DYR_III)	zna elementy problematyki budowy i działania wybranych instrumentów muzycznych, rozumie problematykę związaną ze stosowanymi technologiami w wykonawstwie muzyki	P6S_WG_05_Sz
P6_DYR_W_04 (DYR_IV)	zna tendencje rozwojowe w zakresie dyrygentury	P6S_WG_04_Sz
P6_DYR_W_05 (DYR_V)	zna i rozumie aspekty prawne związane z wykonywaniem zawodu dyrygenta, ze szczególnym uwzględnieniem prawa autorskiego	P6S_WG_07_Sz
P6_DYR_W_06 (DYR_VI)	zna powiązania i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami wykonawstwa muzyki orkiestrowej	P6S_WG_06_Sz
P6_DYR_W_07 (DYR_VII)	ma wiedzę o podstawowych zagadnieniach interpretacji dyrygenckiej oraz o roli dyrygenta i jego podstawowych zadaniach	P6S_WG_01_Sz
Umiejętności:		
P6_DYR_U_01 (DYR_VIII)	świadomie tworzy i realizuje własne koncepcje wykonawcze twórczości orkiestrowej; potrafi poprowadzić wykonanie koncertowe dzieła orkiestrowego i operowego; zna i poprawnie wykonuje podstawowy repertuar muzyki orkiestrowej i operowej,	P6S_UW_08_Sz

	ma doświadczenie w wykonywaniu repertuaru od baroku po współczesność	
P6_DYR_U_02 (DYR_IX)	posiada dobre nawyki dotyczące techniki dyrygenckiej umożliwiające operowanie ciałem w sposób wydajny, fizjologicznie bezpieczny, ekspresyjny, sugestywny i adekwatny do zamierzeń interpretacyjnych; posiada podstawowe dyrygenckie umiejętności manualne	P6S_UW_10_Sz
P6_DYR_U_03 (DYR_X)	potrafi wykorzystywać wiedzę historyczną do opracowania partytury pod kątem wykonawczym, analizuje i interpretuje dzieła muzyczne z różnych epok wykorzystując wyobraźnię, intuicję i emocjonalność	P6S_UW_11_Sz
P6_DYR_U_04 (DYR_XI)	potrafi prowadzić próby z orkiestrą; potrafi prowadzić próby z zespołem chóralnym, potrafi właściwie zachować się podczas występów i publicznych prezentacji	P6S_UW_13_Sz P6S_UU_13_Sz
P6_DYR_U_05 (DYR_XII)	posiada umiejętność instrumentowania utworów solowych na większe zespoły instrumentalne, w tym orkiestry, wykonuje na fortepianie partie poszczególnych grup instrumentalnych złożonej partytury, potrafi odnaleźć i przekazać idee zawarte w utworze	P6S_UW_11_Sz
P6_DYR_U_06 (DYR_XIII)	ma umiejętności słuchowe pozwalające na swobodne wykonywanie zawodu dyrygenta	P6S_UW_09_Sz
P6_DYR_U_07 (DYR_XIV)	umie stosować różne techniki polifoniczne we własnych konstrukcjach dźwiękowych, rozpoznaje techniki polifoniczne stosowane w utworach różnych epok	P6S_UW_11_Sz
P6_DYR_U_08 (DYR_XV)	potrafi dokonywać syntezy informacji pochodzących z zajęć i zdobytych samodzielnie oraz prezentować rezultaty tak zdobytej wiedzy w formie pisemnej i ustnej	P6S_UK_14_Sz P6S_UK_15_Sz
P6_DYR_U_09 (DYR_XVI)	posługuje się nowożytnym językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6S_UK_09
P6_DYR_U_10 (DYR_XVII)	swobodnie operuje materiałem dźwiękowym dobierając akompaniament adekwatny do linii melodycznej, posiada umiejętność stosowania zasad harmonii funkcyjnej i niefunkcyjnej, potrafi zrealizować akompaniament fortepianowy bez tekstu nutowego	P6S_UW_12_Sz
Kompetencje społeczne:		
P6_DYR_K_01 (DYR_XVIII)	doskonali swój warsztat dyrygencki oraz pogłębia wiedzę teoretyczną i praktyczną w swojej dziedzinie, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie oraz wykazuje się umiejętnością organizacji pracy oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami	P6S_KK_16_Sz P6S_KK_17_Sz
P6_DYR_K_02 (DYR_XIX)	potrafi zadbać o najwyższy poziom artystyczny występów i publicznych prezentacji, w których bierze udział, wykorzystując intuicję, zdolność twórczego myślenia i twórczej pracy podczas samodzielnego podejmowania niezależnych prac	P6S_KK_17_Sz
P6_DYR_K_03 (DYR_XX)	w sposób naukowy podejmuje krytyczne refleksje nad stanem dyrygentury orkiestrowej i operowej	P6S_KO_19_Sz P6S_KR_19_Sz
P6_DYR_K_04 (DYR_XXI)	efektywnie komunikuje się i inicjuje działania w społeczeństwie oraz prezentuje zadania w przystępnej formie, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych	P6S_KO_20_Sz P6S_KR_20_Sz
P6_DYR_K_05 (DYR_XXII)	organizuje pracę zespołu orkiestrowego w ramach projektów artystycznych, wie na czym polega społeczna rola dyrygenta	P6S_KO_18_Sz P6S_KR_18_Sz

*Sz – odniesienie do charakterystyk II stopnia PRK dla dziedziny sztuki

PROGRAM STUDIÓW NA KIERUNKU DYRYGENTURA

2019/2020

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: **DYRYGENTURA**
specjalność: **DYRYGENTURA SYMFONICZNO-OPEROWA**

studia pierwszego stopnia, stacjonarne - 3 lata (6 semestrów)
obowiązuje od roku akademickiego **2019/2020**

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu (DYR...)	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć				Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punktacja ECTS												rodzaj zajęć				
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć			rok I		rok II		rok III		rodzaj zajęć									
									wykład	warsztaty / seminarium	ćwiczenia	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr	V semestr	VI semestr										
22 GRUPA ZAJĘĆ GŁÓWNYCH																											
1.		Dyrygentura	I, IV, VII, VIII, IX, XVIII, XXI	6	1,3	2,4,5	180	22	180					30	4	30	4	30	3	30	3	30	4	30	4	Ind.	
44 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																											
2.		Orkiestra	VI, X, XI	3-6			60	9		60								15	2	15	2	15	2	15	3	Ind.	
3.		Zespół wokalnoinstrumentalny	VIII, XI, XIX, XXII	1-4			120	6		120	30	1,5	30	1,5	30	1,5	30	1,5								Gr.	
4.		Czytanie partytur	XII		1-5	6	90	9		90	15	1,5	15	1,5	15	1,5	15	1,5	15	1,5	15	1,5	15	1,5	1,5	Ind.	
5.		Dyrgowanie chórem	XI		5,6		30	2		30													15	1	15	1	Gr.
6.		Instrumentacja	XII		1-3	4	30	4		30	7,5	1	7,5	1	7,5	1	7,5	1								Ind.	
7.		Instrumentoznawstwo	III		3	4	30	2	30							15	1	15	1							Gr.	
8.		Harmonia	II		1-3	4	120	6	120		30	1,5	30	1,5	30	1,5	30	1,5								Gr.	
9.		Ćwiczenia z harmonii	XVII		1-3	4	30	4		30	7,5	1	7,5	1	7,5	1	7,5	1								Ind.	
10.		Kontrapunkt	XIV		3	4	30	2		30						15	1	15	1							Gr.	
56 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																											
11.		Historia muzyki z literaturą muzyczną	I		1-3	4	120	7	120					30	1,5	30	1,5	30	2	30	2					Gr.	
12.		Historia muzyki polskiej do XIX wieku	I		1-3	4	120	7	120					30	1,5	30	1,5	30	2	30	2					Gr.	
13.		Muzyka polska XX i XXI wieku	I			5	60	4	60													30	2	30	2	Gr.	
14.		Analiza dzieła muzycznego	II			5	60	4	60			60											30	2	30	2	Gr.
15.		Kształcenia słuchu	XIII		1,3,5	2,4,6	90	6		90	15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	Gr.
16.		Fortepian z nauką akompaniamentu	XVII		1,3,5	2,4	6	90	12		90	15	2	15	2	15	2	15	2	15	2	15	2	15	2	Ind.	
17.	ob.	Instrument dodatkowy	VIII		1-4		60	8		60	15	2	15	2	15	2	15	2								Ind.	
18.		Chór	X		1-4		120	8		120	30	2	30	2	30	2	30	2								Gr.	
52 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																											
19.	ob.	Konsultacje pracy licencjackiej	XVI, XX		5,6		15	17		15												7,5	8,5	7,5	8,5	Ind.	
20.	ob.	przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych	VII		zgodnie z KPF			90	6	90					30	2	30	2	15	1	15	1					Gr.
21.		Wychowanie fizyczne			1,2		60	0		60	30	0	30	0												Gr.	
22.		Język włoski	XVI		1-3	4	60	6		60	15	1,5	15	1,5	15	1,5	15	1,5								Gr.	
23.	ob.	język angielski /niemiecki /francuski	XVI		1-4	4	120	8	120					30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.	
24.		Podstawy prawa autorskiego	V		5		15	2	15													15	2			Gr.	
25.	ob.	fałtlet			zgodnie z KPF					13	0				4		4									3	Gr.
6 GRUPA ZAJĘĆ METODYCZNYCH I PRAKTYK ZAWODOWYCH																											
26.	ob.	Praktyka operowa	X		3-6		60	6		60								15	1	15	1	15	2	15	2	Gr.	
							Razem	1860	180	855	75	930	360	30	360	30	375	30	375	30	203	30	188	30			

GRUPA ZAJĘĆ GŁÓWNYCH	22	ob.	0
GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH	44	ob.	0
GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH	56	ob.	8
GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH	52	ob.	44
GRUPA ZAJĘĆ METODYCZNYCH I PRAKTYK ZAWODOWYCH	6	ob.	6
ECTS	180	ob.	58

TREŚCI PROGRAMOWE

Dyrygentura	<p>I rok – Repertuar muzyczny: dzieła klasyczne (klasycy wiedeńscy), proste utwory romantyczne (np. F. Schubert, S. Moniuszko)</p> <ol style="list-style-type: none">1. Rola dyrygenta w orkiestrze i określenie jego zadań w zależności od typu zespołu2. Praca nad aparatem technicznym i techniką manualną3. Przystwojenie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze4. Dokonanie analizy formalnej i harmonicznego partytury5. Opracowanie partytury pod kątem wykonawczym6. Rola dyrygenta w orkiestrze i określenie jego zadań w zależności od typu zespołu7. Praca nad aparatem technicznym i techniką manualną8. Przystwojenie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze9. Dokonanie analizy formalnej i harmonicznego partytury10. Opracowanie partytury pod kątem wykonawczym <p>II rok – Repertuar muzyczny: bardziej skomplikowane dzieła klasyczne, rozszerzony repertuar romantyczny, pierwsze kontakty z klasyką XX wieku.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Poszerzenie zasad techniki dyrygenckiej, w tym m.in. dyrygowanie w różnych rodzajach artykulacji, dynamiki, tempa i ekspresji2. Przygotowanie teoretyczne do próby z orkiestrą3. Różnice techniki dyrygenckiej w pracy z chórem i orkiestrą4. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, m.in. precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa5. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym6. Umiejętność współpracy z solistą7. Poszerzenie zasad techniki dyrygenckiej, w tym m.in. dyrygowanie w różnych rodzajach artykulacji, dynamiki, tempa i ekspresji8. Przygotowanie teoretyczne do próby z orkiestrą9. Różnice techniki dyrygenckiej w pracy z chórem i orkiestrą10. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, m.in. precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa11. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym12. Umiejętność współpracy z solistą <p>III rok – Repertuar muzyczny: Dalsze poszerzenie repertuaru o dzieła od baroku po współczesność, wielka symfonia romantyczna, utwory od baroku do współczesności, akompaniamenty instrumentalne i wokalne.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Opanowanie umiejętności dyrygowania w różnych metrach2. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej3. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych4. Częstsze kontakty z profesjonalną orkiestrą5. Dalsze rozwijanie umiejętności współpracy z solistami lub grupą solistów (ensemble operowe)6. Opanowanie umiejętności dyrygowania w różnych metrach7. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej8. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych9. Częstsze kontakty z profesjonalną orkiestrą10. Dalsze rozwijanie umiejętności współpracy z solistami lub grupą solistów (ensemble operowe)
Orkiestra	<p>Repertuar muzyczny: dzieła klasyczne, repertuar romantyczny, klasyka XX wieku:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, m.in. precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa

	<ol style="list-style-type: none">2. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym3. Umiejętność współpracy z solistą Repertuar muzyczny: bardziej skomplikowane dzieła klasyczne, rozszerzony repertuar romantyczny, klasyka XX wieku: <ol style="list-style-type: none">1. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, m.in. precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa2. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym3. Umiejętność współpracy z solistą Repertuar muzyczny: dzieła orkiestrowe od baroku po współczesność, akompaniamenty wokalne i instrumentalne: <ol style="list-style-type: none">1. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej2. Rozwijanie różnych sposobów komunikacji z orkiestrą3. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów technicznych w sytuacji próby z orkiestrą4. Dalsze rozwijanie współpracy z solistą lub grupą solistów Repertuar muzyczny: dzieła orkiestrowe od baroku po współczesność, akompaniamenty wokalne i instrumentalne: <ol style="list-style-type: none">1. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej2. Rozwijanie różnych sposobów komunikacji z orkiestrą3. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów technicznych w sytuacji próby z orkiestrą4. Dalsze rozwijanie współpracy z solistą lub grupą solistów
Zespół wokalny-instrumentalny	Semestr I <ol style="list-style-type: none">1. Rozczytanie repertuaru do koncertu nr 1 - 3 godz.2. Praca w grupach - 2 godz.3. Rozwiązanie problemów technicznych w połączeniu grup - 2 godz.4. Wypracowanie szczegółów interpretacyjnych, w tym praca nad dynamiką, artykulacją, stylistyką - 6 godz.5. Publiczna prezentacja repertuaru w postaci koncertu nr 1 - 2 godz.6. Rozczytanie repertuaru do koncertu nr 2 - 3 godz.7. Praca w grupach - 2 godz.8. Rozwiązanie problemów technicznych w połączeniu grup - 2 godz.9. Wypracowanie szczegółów interpretacyjnych, w tym praca nad dynamiką, artykulacją, stylistyką - 6 godz.10. Publiczna prezentacja repertuaru w postaci koncertu nr 2 - 2 godz. Do każdego koncertu przygotowany jest inny repertuar muzyczny. Semestr II <ol style="list-style-type: none">1. Rozczytanie repertuaru do koncertu nr 3 - 3 godz.2. Praca w grupach - 2 godz.3. Rozwiązanie problemów technicznych w połączeniu grup - 2 godz.4. Wypracowanie szczegółów interpretacyjnych, w tym praca nad dynamiką, artykulacją, stylistyką - 6 godz.5. Publiczna prezentacja repertuaru w postaci koncertu nr 3 - 2 godz.6. Rozczytanie repertuaru do koncertu nr 4 - 3 godz.7. Praca w grupach - 2 godz.8. Rozwiązanie problemów technicznych w połączeniu grup - 2 godz.9. Wypracowanie szczegółów interpretacyjnych, w tym praca nad dynamiką, artykulacją, stylistyką - 6 godz.10. Publiczna prezentacja repertuaru w postaci koncertu nr 4 - 2 godz. Do każdego koncertu przygotowany jest inny repertuar muzyczny.
Czytanie partytur	<ol style="list-style-type: none">1. Czytanie w dawnych kluczach ze szczególnym naciskiem na klucz altowy i tenorowy2. Czytanie pojedynczych podstawowych transpozycji: B, A, F, D, G, Es, E, C3. Czytanie wielogłosowych konstrukcji, w tym kwartet smyczkowy, kwartet wokalny, orkiestra smyczkowa

	<ol style="list-style-type: none">4. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur klasycyzmu (w szczególności symfonie J. Haydna i W. A. Mozarta)5. Czytanie we wszystkich pojedynczych transpozycjach: B, A, F, D, G, Es, E, C, As, Des, Fis, H6. Czytanie konstrukcji z jednoczesną pojedynczą transpozycją i dawnymi kluczami7. Czytanie konstrukcji z podwójnymi transpozycjami8. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur klasycyzmu i wczesnego romantyzmu (w szczególności L. van Beethoven, F. Mendelssohn, G. Rossini, C. M. von Weber)9. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur barokowych, w tym muzyki wokalnoinstrumentalnej (na przykład J. S. Bach – Koncerty brandenburskie, wielkie dzieła oratoryjne)10. Czytanie konstrukcji z jednoczesnymi podwójnymi transpozycjami i dawnymi kluczami11. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantyzmu (w szczególności H. Berlioz, R. Schumann, N. Rimski-Korsakow)12. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantyzmu (w szczególności R. Wagner, J. Brahms, P. Czajkowski, A. Dvorak)13. Czytanie konstrukcji z wielokrotnymi transpozycjami, na przykład cztery różne waltornie14. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur koncertu instrumentalnego15. Tworzenie z partytury orkiestrowej wyciągu fortepianowego na 2-ręce16. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur późnoromantycznych (w szczególności G. Mahler, R. Strauss, J. Sibelius)17. Czytanie konstrukcji z wielokrotnymi transpozycjami i dawnymi kluczami18. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur dzieł operowych19. Czytanie zapisu instrumentów, które pojawiły się lub powróciły w nowej formie do orkiestry w drugiej połowie XIX wieku, w szczególności flet altowy, obój miłosny, mały klarnet, klarnet basowy, saksofon, tuby wagnerowskie, sakshorny.20. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur końca XIX wieku i pierwszej połowy XX wieku (w szczególności C. Debussy, I. Strawiański, K. Szymanowski)21. Czytanie złożonych konstrukcji ze zróżnicowanym składem wykonawczym22. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur orkiestry dętej23. Tworzenie z partytury orkiestrowej wyciągu fortepianowego na 4-ręce
Dyrygowanie chórem	<ol style="list-style-type: none">1. Rozśpiewanie jako element doskonalenia sztuki wokalne śpiewaków<ul style="list-style-type: none">- Ćwiczenia oddechowe w celu uzyskania prawidłowego podparcia (appoggio)- Zasady właściwej fonacji- Impostacja dźwięku- Prawidłowe kształtowanie samogłosek- Właściwa wymowa spółgłosek- Zasady dykcji- Praca nad poszerzaniem skali głosu- Wyrównanie barwy brzmienia głosu poszczególnych rejestrach brzmieniowych- Krycie dźwięków przejściowych- Stosowanie różnych rodzajów artykulacji (legato – staccato)- Uzależnienie stosowanych ćwiczeń wokalnych od stylu wykonywanego repertuaru- Praca nad właściwym brzmieniem poszczególnych sekcji wokalnych (głosów) chóru- Wyrównanie proporcji brzmieniowych w całym zespole w zależności od stosowanej dynamiki.2. Prawidłowy przebieg próby w zależności od stylistyki, formy oraz stopnia

	<p>trudności opracowywanego dzieła muzycznego na podstawie analizy partytury.</p> <ol style="list-style-type: none">3. Podział pracy na poszczególne fazy<ul style="list-style-type: none">- Faza czytania wstępnego (w ramach prób sekcyjnych, bądź całościowych)- Faza doskonalenia wykonania poszczególnych partii wokalnych- Faza łączenia wraz ze strojeniem struktur harmoniczych.- Faza pracy nad frazowaniem i interpretacją- Faza prób końcowych nadająca dziełu ostateczny kształt artystyczny.4. Interpretacja dzieła w zgodności z estetyką stylu epoki, w której powstało5. Praca nad brzmieniem zespołu w zależności od wymagań stylistycznych dzieła muzycznego6. Wpływ prawidłowej emisji na intonację oraz wyraz artystyczny wykonywanego repertuaru.7. Doskonalenie techniki manualnej dyrygenta, różnice pomiędzy dyrygowaniem chórem, a orkiestrą oraz jej wpływ na brzmienie zespołu i interpretacje.8. Problem klarownego formułowania poleceń oraz używanie profesjonalnej terminologii przez dyrygenta.9. Kształtowanie artystycznej osobowości dyrygenta oraz nadanie wykonywanym dziełom twórczego oraz indywidualnego wyrazu
Instrumentacja	<ol style="list-style-type: none">1. Instrumentacja wybranej części spośród suit francuskich lub angielskich J. S. Bacha na orkiestrę smyczkową – z uwzględnieniem specyfiki faktury barokowej.2. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Preludia” C. Debussy’ego na orkiestrę smyczkową o dużej obsadzie z wieloma podziałami <i>divisi</i> – z naciskiem na bogactwo pomysłów barwowych i fakturalnych. Praca powinna mieć charakter swobodny, pozostawiając studentowi do dyspozycji jak najszerszy zakres środków instrumentacyjnych.3. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Wizje ulotne” S. Prokofiewa na kwintet lub sekstet dęty drewniany. Praca może mieć charakter swobodny, jednakże student powinien zapoznać się z partyturami kwintetów dętych lub podobnych składem utworów z XIX i XX wieku.4. Instrumentacja wybranego preludium fortepianowego D. Szostakowicza na zespół dęty blaszany i ewentualnie instrumenty perkusyjne – z uwzględnieniem specyfiki brzmienia takiej obsady.5. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. W. A. Mozarta na orkiestrę symfoniczną o typowej dla Mozarta obsadzie – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.6. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. L. van Beethovena na orkiestrę symfoniczną o charakterystycznej dla Beethovena obsadzie (wprowadzanie nowych instrumentów w ujęciu historycznym) – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.7. Instrumentacja wybranej części lub fragmentu sonaty fortepianowej F. Schuberta na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem specyfiki fakturalnej VII, VIII i IX symfonii kompozytora LUB (w zależności od decyzji wykładowcy) instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z cyklu „Pieśni bez słów”) F. Mendelssohna-Bartholdy’ego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach III, IV, V oraz uwerturach.8. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z „Albumu dla młodzieży”) R. Schumanna na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego Schumanna w symfoniach I-IV.9. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z op. 117-119) J. Brahmsa na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie symfonii I-IV i ewentualnie innych utworów symfonicznych.10. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z „Pór roku”) P. Czajkowskiego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem

	<p>charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach IV, V i VI oraz innych utworach symfonicznych (m.in. „Kaprys włoski”, „Francesca da Rimini”).</p> <ol style="list-style-type: none">11. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. op 3, 5, 9) R. Straussa na orkiestrę symfoniczną w uwzględnieniu idiomu instrumentacyjnego kompozytora w takich utworach jak: „Dyl Sowizdrzał”, „Śmierć i wyzwolenie”, „Życie bohatera” i Symfonia Alpejska.12. Instrumentacja wybranej kompozycji impresjonistycznej np. z „Preludiów” C. Debussyego lub utworów fortepianowych M. Ravela na wielką orkiestrę symfoniczną o parametrach zbieżnych z np. „La mer”, czy „Popołudnie Fauna” Debussyego.13. Instrumentacja kompozycji z pierwszej połowy XX w. – np. S. Prokofiew, B. Bartók – na obsadę charakterystyczną dla danego kompozytora. – Jako wzorce mogą posłużyć „Suita Sycyjska”, „Porucznik Kiże”, „Romeo i Julia” Prokofiewa lub np. „Koncert na orkiestrę” Bartoka.
Instrumentoznawstwo	<ol style="list-style-type: none">1. Wprowadzenie do instrumentoznawstwa: elementy akustyki, podział instrumentów, prapoczątki instrumentarium2. Historia, budowa i technika gry na instrumentach dętych drewnianych3. Historia, budowa i technika gry na instrumentach dętych blaszanych4. Historia, budowa i technika gry na instrumentach smyczkowych5. Historia, budowa i technika gry na chordofonach szarpanych i klawiszowych6. Historia, budowa i technika gry na aerofonach klawiszowych i guzikowych7. Historia, budowa i technika gry na instrumentach perkusyjnych8. Głos ludzki9. Instrumentarium etniczne
Harmonia	<ol style="list-style-type: none">1. Ogólna charakterystyka harmoniki systemu dur-moll (barok, klasycyzm, romantyzm).2. Akordyka z uwzględnieniem wychyleń modulacyjnych (przykłady muzyczne, analiza utworów, realizacja zadań).3. Akordy i połączenie charakterystyczne. Odstępstwa od zasad.4. Dźwięki obce, rodzaje i zasady ich wykorzystania w fakturze chóralnej.5. Faktura instrumentalna, figuracja fortepianowa i jej rodzaje (przykłady, realizacja zadań).6. Alteracja jako środek wytwarzania napięć harmoniczných (analiza utworów).7. Modulacje: normy teoretyczne a praktyka muzyczna (przykłady, zadania).8. Tworzenie zadań – utworów, w oparciu o analizowane formy klasyczne i romantyczne.9. Harmonika renesansu. Zjawiska prowadzące do krystalizacji systemu dur-moll (założenia teoretyczne, przykłady muzyczne, realizacja zadań praktycznych).10. Harmonika w okresie romantyzmu. Zjawiska prowadzące do przewyciężenia systemu dur-moll. Wzorce stylistyczne (przykłady wybranych dzieł najwybitniejszych twórców epoki) – próba kreatywnego naśladownictwa w realizowanych zadaniach pisemnych (miniatury fortepianowe). <p><u>Problemy harmoniki XX wieku:</u></p> <ol style="list-style-type: none">11. Cechy harmoniki impresjonistycznej. Tworzenie konstrukcji muzycznych według podanych założeń teoretycznych.12. „Centrum brzmieniowe” A. Skriabina.13. Teoria modii o ograniczonej transpozycyjności O. Messiaena.14. Inne sposoby organizacji struktur wertykalnych i horyzontalnych (ujęcie syntetyczne).15. Teoria struktur Macieja Zalewskiego – ogólne założenia.16. Elementy harmoniki W. Lutosławskiego.17. Harmonizacja melodii ludowych z zastosowaniem omawianych środków harmoniczných.18. Strukturalizm sonorystyczny. Analiza wybranych przykładów.19. Synteza teoretyczna i praktyczna omawianej problematyki. Dyskusja.

Ćwiczenia z harmonii	<p><u>Harmonika systemu funkcyjnego dur-moll w okresie baroku i klasycyzmu:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Kadencje w układzie skupionym i rozległym.2. Trójdźwięki w stosunku kwinty w progresjach modulujących (ciągi dominant i subdominant wtrąconych, dominanty wtrącone do trójdźwięków zbudowanych na kolejnych stopniach gamy durowej, kadencja doskonała i plagalna w progresji, realizacja <i>basso continuo</i> na podstawie oryginalnych przykładów z utworów barokowych).3. Dominanta septymowa w progresjach modulujących (dominanta septymowa wtrącona do dominanty oraz do trójdźwięków różnych stopni gamy durowej i molowej, ciągi wtrąconych dominant septymowych ze zmieniającymi się składnikami w basie oraz w imitacji dwugłosowej, połączenia dominantowo-toniczne w progresjach, dominanty wtrącone w figuracji melodycznej, wzory z akordem chopinowskim).4. Trójdźwięki i czterodźwięki septymowe w majorze i minorze w progresjach niemodulujących (trójdźwięki w połączeniach o wzorze: V-I, I-IV, I-V, I⁶-IV, I-V⁶, trójdźwięki w stosunku sekundy w przewrocie sekstowym i z opóźnieniami, czterodźwięki septymowe w imitacji trzygłosowej).5. Dominanta nonowa i dominanta nonowa bez prymy w progresjach modulujących (ciągi wtrąconych dominant nonowych, dominanta septymowa wtrącona do nonowej, seksta i nona jako składniki opóźniające).6. Harmonizacja melodii z wykorzystaniem różnych typów faktury instrumentalnej oraz komponowanie melodii do podanych schematów harmonicznycych.7. Wykorzystanie nabytych umiejętności harmonicznycych do skomponowania krótkiej formy figuracyjnej w fakturze fortepianowej. <p><u>Harmonika funkcyjna c.d. (barok, klasycyzm, romantyzm):</u></p> <ol style="list-style-type: none">8. Zwroty kadencyjne w sekwencjach o kierunku wznoszącym lub opadającym (kadencje S-D-T, sekwencje z kadencją zawieszoną, zwodniczą, neapolitańską).9. Rozszerzone formuły kadencyjne w transpozycji o dowolny interwał (powtórzenie wzoru o sekundę, tercję, kwartę, kwintę; paralelizm oparty na ciągu dominant wtrąconych, progresja modulująca we wzorze paralelizmu).10. Przybliżenie innych systemów notacji harmonicznyczej; zadania praktyczne.11. Alteracje we wzorach progresji i kadencji (ciągi dominant septymowych z alterowaną kwintą).12. Modulacje diatoniczne, chromatyczne, enharmoniczne oraz typy mieszane – różne sposoby realizacji.13. Wykorzystywanie modulacji do skomponowania dłuższej konstrukcji muzycznej w fakturze fortepianowej.14. Transpozycja wybranych fragmentów utworów muzycznych poprzedzona analizą harmoniczną. <p><u>Elementy harmoniki modalnej renesansu oraz system funkcyjny w okresie romantyzmu:</u></p> <ol style="list-style-type: none">15. Renesansowa modalność w różnych odcieniach stylistycznych (Orlando di Lasso, Palestrina, Gesualdo da Venosa, Wacław z Szamotuł, Mikołaj Gomółka).16. Akordy alterowane i ich postacie enharmoniczne (postacie enharmoniczne czterodźwięku naturalnego, zmniejszonego i trójdźwięku zwiększonego; inne typy akordów enharmonicznie równoważnych, wzory progresji w dwóch postaciach enharmonicznycych).17. Różne typy modulacji we wzorach paralelizmów.18. Chromatyczne szeregi tercjowe i małosekundowe.19. Skomponowanie miniatury wykorzystującej środki fakturalno-harmoniczne charakterystyczne dla okresu romantyzmu (np. w stylu Schuberta, Schumanna, Mendelssohna, Czajkowskiego, Liszta, Chopina). <p><u>Style i systemy harmoniczne poza systemem dur-moll:</u></p> <ol style="list-style-type: none">20. Analiza partytur i przykładów muzycznych ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk harmonicznycych (Debussy, Skriabin, Messiaen, Lutosławski); komponowanie miniatur fortepianowych w różnych stylach i systemach
----------------------	--

	harmonicznych.
Kontrapunkt	<ol style="list-style-type: none">1. Zasady budowania melodii2. Gatunki kontrapunktyczne3. Imitacja ścisła: kanon.4. Imitacja swobodna: Inwencje 2 i 3-głosowe5. Fuga6. Analiza przykładów z literatury orkiestrowej i oratoryjno-kantatowej rozmaitych epok, opartych o techniki polifoniczne
Historia muzyki z literaturą muzyczną	<ol style="list-style-type: none">1. Wybrane muzyczne kultury starożytności;2. monodia gregoriańska i początki rozwoju muzyki wielogłosowej w średniowiecznej Europie;3. ars antiqua, ars nova i szkoła burgundzka w muzyce;4. idea renesansu w muzyce, szkoła flamandzka, rzymska i wenecka; rozwój renesansowej polifonii i nowych technik kompozytorskich – ośrodki, style, gatunki, indywidualności twórcze;5. rozwój instrumentów i gatunków muzyki instrumentalnej w okresie renesansu.6. cechy stylistyczno- formalne muzyki barokowej (nowe style i techniki7. kompozytorskie, przemiany tonalne w muzyce, estetyka muzyki barokowej);8. powstanie i ewolucja nowych gatunków muzycznych (wokalnych, wokально-instrumentalnych i instrumentalnych);9. wielkie indywidualności twórcze epoki baroku, ich dorobek oraz ich10. znaczenie w europejskiej kulturze muzycznej;11. założenia ideowe i estetyczne twórczości muzycznej epoki klasycyzmu12. szkoły wczesnoklasyczne, klasycy wiedeńscy i ich twórczy dorobek.13. Klasycyzm: założenia estetyczne epoki i problematyka stylu klasycznego w ujęciu teoretycznym (m. in. Johann Gottlieb Went, Charles Rosen); styl rokoko a styl galant.14. Twórczość C. Ph. Bacha w aspekcie stylu wzmożonej uczuciowości.15. Szkoła berlińska skupiona wokół dworu Fryderyka II i jej czołowi przedstawiciele.16. Generacje szkoły mannheimskiej: charakterystyka twórczości czołowych przedstawicieli i ich zdobycze na polu muzyki instrumentalnej (w szczególności symfonicznej).17. Twórczość instrumentalna J. Haydna, W. A. Mozarta i L. van Beethovena ze szczególnym uwzględnieniem ewolucji gatunku symfonii i koncertu u wymienionych kompozytorów.18. Opera klasyczna ze szczególnym uwzględnieniem twórczości Ch. W. Glucka i W. A. Mozarta.19. Muzyka religijna klasycyzmu.20. Wprowadzenie do epoki romantyzmu21. Pieśń romantyczna22. Miniatura instrumentalna i kameralistyka23. Symfonia i programowość24. Opera romantyczna
Historia muzyki polskiej do XIX wieku	<ol style="list-style-type: none">1. Zasady periodyzacji historii muzyki2. Polskie średniowiecze w sztuce, kulturze i muzyce3. Polski renesans – kompozytorzy i ich dzieła4. Polski barok – kompozytorzy i ich dzieła5. Wykonawstwo muzyczne ze szczególnym uwzględnieniem wykonawstwa tzw. historycznie poinformowanego6. Polski klasycyzm – kompozytorzy, ich dzieła i poglądy teoretyczne7. Typowe formy muzyczne – analiza porównawcza wybranych form i gatunków8. Polski preromantyzm – kompozytorzy i ich dzieła9. Nowe gatunki i zjawiska kulturowe na ziemiach polskich w XIX wieku10. Stan polskiej kultury muzycznej w pierwszych dziesięcioleciach po Rozbiorach11. Polska muzyka symfoniczna XIX wieku (Elsner, Moniuszko, Dobrzyński i in.12. Polska opera XIX wieku (Kurpiński, Elsner, Moniuszko, Dobrzyński, Noskowski, Żeleński)

	<ol style="list-style-type: none">13. Polska kameralistyka XIX wieku (Kurpiński, Elsner, Moniuszko, Dobrzyński, Chopin, Noskowski, Żeleński)14. Stan polskiej kultury muzycznej w okresie między Powstaniem Listopadowym a Powstaniem Styczniowym15. Polski późny romantyzm – kompozytorzy i ich dzieła (Paderewski, Młynarski, Melcer i in.)16. Stan polskiej kultury muzycznej po Powstaniu Styczniowym
Muzyka polska XX i XXI wieku	<ol style="list-style-type: none">1. Wprowadzenie, periodyzacja. Sytuacja polityczna, społeczna i kulturowa muzyki polskiej na przełomie XIX i XX w. Przegląd ważniejszych zjawisk w muzyce polskiej XX wieku. Rola Filharmonii Warszawskiej w rozwoju muzyki polskiej. Zainteresowania estetyczne i warsztatowe kompozytorów polskich tego okresu.2. Młoda Polska w muzyce. Mieczysław Karłowicz i jego wkład w rozwój polskiej twórczości symfonicznej i gatunku poematu symfonicznego. Początki modernizmu w muzyce polskiej. Karol Szymanowski, jego rola i znaczenie jako twórcy „pomostowego” – wieńczącego okres romantyzmu (do roku 1914) i inicjującego nowe zjawiska ważne w rozwoju muzyki polskiej (okresy impresjonistyczny i narodowy). Grzegorz Fitelberg, Ludomir Różycki, Apolinary Szeluto. Inni twórcy czasów Szymanowskiego; twórcy o odmiennych zapatrywaniach ideowych: Witold Maliszewski, Józef Koffler, Tadeusz Majerski)3. Neoklasycyzm w muzyce polskiej 1926-1956 – wokół pojęcia i periodyzacja. Grażyna Bacewicz – neoklasyk i nowator. Stowarzyszenie Młodych Muzyków Polaków w Paryżu i jego znaczenie w rozwoju i promocji muzyki polskiej. Antoni Szałowski, Tadeusz Szeligowski. Szkoła paryska4. Polska szkoła dodekafoniczna: okres międzywojenny – szkoła lwowska: Józef Koffler, Tadeusz Majerski. Okres po II wojnie światowej. Serializm i punktualizm.5. Witold Lutosławski – twórczość i techniki kompozytorskie: aleatoryzm kontrolowany, forma łańcuchowa6. Twórcy „osobni”, emigracja polska XX w.: Andrzej Panufnik, Roman Maciejewski, Aleksander Tansman, Karol Rathaus7. Pokolenie „1933”: Krzysztof Penderecki, Henryk Mikołaj Górecki, Wojciech Kilar, Inni twórcy tej generacji: Zbigniew Bujarski, Marian Borkowski8. Sytuacja muzyki polskiej pod okupacją sowiecką i niemiecką. Muzyka polska po II wojnie światowej – periodyzacja, nurty, style, techniki kompozytorskie9. Techniki kompozytorskie po 1945 roku – retrospektywa: futuryzm, folklorizm, sonoryzm, aleatoryzm, minimal i repetitiv music, postmodernizm, neoromantyzm, muzyka elektroakustyczna i elektroniczna10. Grupa 49: Tadeusz Baird – Kazimierz Serocki – Jan Krenz. Wokół zagadnień socrealizmu i sytuacji muzyki i kultury polskiej w okresie stalinowskim (do 1956 roku). Estetyka normatywna, socrealizm a formalizm. Pieśni masowe. Baird, Serocki, Krenz jako twórcy „Warszawskiej Jesieni” i znaczenie festiwalu w muzyce polskiej i światowej, jego rola w unowocześnianiu twórczości polskiej11. Zygmunt Krauze – wokół teorii unizmu12. Twórcy pokolenia 1950+ : nowe nurty, nowy romantyzm, wokół postmodernizmu. Paweł Szymański, „pokolenie stalowowolskie” (Eugeniusz Knapik, Andrzej Krzanowski, Aleksander Lasoń), szkoła warszawska (Krzysztof Baculewski, Marcin Błażewicz13. Live electronics, muzyka komputerowa, internetowa, multimedia, muzyka elektroakustyczna, happening, teatr instrumentalny, performance, improwizacja14. Muzyka o inspiracji religijnej po 1945 roku15. Pokolenie „1968”: generacja nowego pokolenia kompozytorów urodzonych wokół (i po) roku 1968: Paweł Łukaszewski, Paweł Mykietyn, Jarosław Siwiński, Anna Ignatowicz-Glińska, Bartosz Kowalski-Banasewicz, Aleksander Nowak i inni16. Pokolenie młodych i najmłodszych: Gryka – Przybylski – Opalka – Zalewski –

	Karałow – Blecharz i inni. Środki techniki kompozytorskiej i postawy estetyczno-stylistyczne pokolenia młodych twórców.
Analiza dzieła muzycznego	<ol style="list-style-type: none">1. Analiza dzieła muzycznego – definicje, historia, rodzaje.2. Metody badań analitycznych: intertekstualna, integralna, Hubera, Schenkera.3. Związki intramuzyczne i ekstramuzyczne. Związki biograficzne, stylistyczne, kulturowe, historyczne i społeczno-polityczne.4. Muzyka programowa. Teoria afektów. Figury retoryczno-muzyczne.5. Symfonia – rozwój formy, historia. Integracja tematyczna.6. Recepcja dzieła na przykładzie wybranej symfonii.7. Odniesienia intersemiotyczne: związki utworu muzycznego z tekstem literackim8. Wpływ wydarzeń historycznych na twórczość kompozytorów XX wieku9. Analiza dzieła muzycznego w świetle jego właściwości emocjonalno-ekspresywnych.10. Cytaty-symbole w wybranych dziełach.11. Próba syntezy twórczości w wybranych dziełach12. Elementy biografii w wybranych dziełach13. Procesualny charakter dzieła.14. Polskie akcenty w twórczości kompozytorów obcych.15. Zagadnienie interpretacji.16. Kryteria oceny wykonania artystycznego. Recenzja.17. Analiza dzieł współczesnych, zapis partyturowy, współczesne techniki.
Kształcenie słuchu	<ol style="list-style-type: none">1. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z okresu do XVI w.2. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z XVII w.3. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z XVIII w.4. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z I połowy XIX w.5. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z II połowy XIX w.6. Analiza słuchowa, wzrokowa i wzrokowo-słuchowa przykładów muzycznych z XX-XXI w.
Fortepian z nauką akompaniamentu	<ol style="list-style-type: none">1. Zagadnienia związane z prawidłowym ułożeniem rąk na klawiaturze oraz technikami gry na fortepianie.2. Nauka czytania nut a vista i umiejętność biegłego grania z nut.3. Poznawanie literatury fortepianowej na podstawie zadanych utworów.4. Poznawanie literatury symfonicznej na podstawie wyciągów fortepianowych.5. Zagadnienia związane z techniką gry na fortepianie.6. Poznawanie literatury fortepianowej na podstawie zadanych utworów.7. Praktyczna realizacja zagadnień związanych z przerabianymi stylami muzycznymi.8. Zagadnienia związane z praktyczną analizą przerabianych utworów, tradycją wykonawczą i umiejętnym budowaniem formy w celu maksymalnego zbliżenia się do prawidłowej i osobistej interpretacji dzieła.9. Zagadnienia związane z techniką gry na fortepianie.10. Zagadnienia związane z twórczością polskich kompozytorów epoki Romantyzmu i Postromantyzmu.11. Na podstawie zadanych do praktycznej realizacji utworów fortepianowych analiza budowy suity barokowej i charakterystycznych elementów poszczególnych tańców.12. Zagadnienia związane z techniką gry na fortepianie.13. Na podstawie zadanych do praktycznej realizacji przykładów dzieł muzycznych analiza formalna i fakturalna formy fugi.14. Na przykładzie zadanych do praktycznej realizacji utworów polskiej muzyki XX i XXI wieku prześledzenie form, stylów i stosowanych faktur w literaturze fortepianowej oraz symfonicznej.

	<ol style="list-style-type: none">15. Na przykładzie wybranych utworów, w szczególności okresu XX i XXI wieku, dyskusja na temat prawidłowego, ortograficznego zapisu nutowego dzieł symfonicznych.16. Zagadnienia związane z techniką gry na fortepianie.17. Na podstawie zadanych utworów prześledzenie rozwoju faktury fortepianowej w epoce Romantyzmu i Postromantyzmu.18. Nauka akompaniamentu na podstawie zadanych utworów z repertuaru wokalnego.19. Nauka akompaniamentu na podstawie zadanych koncertów na instrument solowy z towarzyszeniem orkiestry (realizacja redukcji partii orkiestry na fortepianie).20. Zagadnienia związane z techniką gry na fortepianie.21. Nauka kameralistycznej kooperacji na podstawie repertuaru na cztery ręce i na dwa fortepiany.22. Na podstawie zadanego do praktycznej realizacji utworu będącego parafrazą, transkrypcją bądź aranżacją analityczne zestawienie tegoż z wersją oryginalną.
Instrument dodatkowy	<ol style="list-style-type: none">1. Budowa i historia obranego instrumentu2. Zagadnienia dotyczące aparatu wykonawczego na obranym instrumencie3. Podstawy gry na danym instrumencie4. Elementy literatury muzycznej danego instrumentu5. Elementy literatury muzycznej danego instrumentu cd.6. Wykonywanie prostych utworów na danym instrumencie7. Elementy literatury muzycznej danego instrumentu cd.8. Poszerzenie repertuaru wykonawczego o kolejne kompozycje solowe i kameralne
Chór	<ol style="list-style-type: none">1. Doskonalenie umiejętności zespołowego muzykowania oraz współdziałania w grupie w ramach pracy w dużym zespole chóralnym.2. Kształcenie wokalne studentów<ul style="list-style-type: none">- Podstawy prawidłowego oddechu, podparcia dźwięku (appoggio)- Zasady właściwej fonacji- Prawidłowe kształtowanie samogłosek- Właściwa wymowa spółgłosek- Zasady dykcji- Praca nad poszerzaniem skali głosu- Wyrównanie barwy brzmienia głosu poszczególnych rejestrach brzmieniowych- Stosowanie różnych rodzajów artykulacji (legato – staccato)- Praca nad właściwym brzmieniem poszczególnych sekcji wokalnych (głosów) chóru- Wyrównanie proporcji brzmieniowych w całym zespole w zależności od stosowanej dynamiki.3. Doskonalenie czytania a vista nut głosem.4. Doskonalenie słuchu harmonicznego5. Rozwijanie umiejętności świadomego frazowania6. Poznanie poszczególnych faz cyklu pracy nad dziełem od wstępnego czytania do artystycznego wykonania podczas koncertu.7. Rozwijanie wrodzonej muzykalności8. Poznanie wartościowego repertuaru9. Interpretacja dzieła w zgodności z estetyką stylu epoki w której powstało10. Kształtowanie artystycznej osobowości studenta w duchu odpowiedzialności za wykonywaną partię i końcowy efekt artystyczny11. Przygotowanie i wykonanie koncertowe wybranych dzieł
Konsultacje pracy licencjackiej	<ol style="list-style-type: none">1. Dostosowanie i wybór materiałów źródłowych do tematu pracy2. Analiza z pedagogiem3. Rozpoczęcie pracy pisemnej w oparciu o uwagi pedagoga4. Rozbudowanie pracy pisemnej5. Korekty i uwagi pedagoga6. Ukończenie pisania pracy

Język włoski	<ol style="list-style-type: none">1. Nauka podstaw języka włoskiego (leksyka i gramatyka)2. Fonetyka języka włoskiego3. Zagadnienia dykcji śpiewaczej – teoria i praktyka4. Komunikacja nauczyciel-uczeń w kontekście ew. dalszej edukacji muzycznej we Włoszech5. Specjalistyczne słownictwo związane z techniką wokalną
Podstawy prawa autorskiego	<ol style="list-style-type: none">1. Prawo międzynarodowe i europejskie2. Konwencja berneńska3. Traktaty WIPO4. Porozumienie TRIPS5. Dyrektywy Unii Europejskiej6. Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych7. Utwory8. Urzędowe dokumenty9. Prosta informacja prasowa10. Rejestracja utworu i nota copyrightowa11. Twórca12. Współtwórczość13. Utwory zależne14. Dzieła zbiorowe, utwory połączone i zbiory utworów15. Wydania krytyczne16. Utwór rozpowszechniony i opublikowany17. Prawa osobiste i majątkowe18. Czas trwania autorskich praw majątkowych19. Domena publiczna20. Umowy21. Pola eksploatacji22. Umowa o przeniesienie praw23. Umowy licencyjne24. Zabezpieczenia techniczne25. Twórczość pracownicza i naukowa26. Dozwolony użytek27. Dozwolony użytek osobisty28. Dozwolony użytek publiczny29. Dozwolony użytek bibliotek30. Biblioteki cyfrowe31. Dozwolony użytek instytucji naukowych i oświatowych32. Dozwolony użytek na rzecz osób niepełnosprawnych
Praktyka operowa	<ol style="list-style-type: none">1. Pierwsze zetknięcie z repertuarem operowym poprzez wizytacje prób i spektakli w teatrze operowym2. Zrozumienie roli dyrygenta w teatrze operowym3. Zapoznanie się ze strukturą działania teatru operowego, z typami i organizacją prób4. Przystawianie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze5. Wizytacja prób i spektakli w teatrze operowym6. Opracowanie partytury pod kątem wykonawczym z uwzględnieniem wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze7. Nauka specyfiki pracy w teatrze operowym (orkiestra, śpiewacy, tancerze, muzyka zasceniczna)